

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Zagrebu

Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

P-843/2026

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Romini Markovinović, u pravnoj stvari tužitelja Matija Kablarić, u ime "KABLARIĆ AUTO", Gornje Podotočje, Podotočje Gornje 30/2, OIB: 05964432602, kojeg zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva ŽUPAN & ANTUNOVIĆ d.o.o. iz Zagreba, Horvatova ulica 80A, protiv tuženika EUROHERC osiguranje d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, kojeg zastupaju odvjetnici iz odvjetničkog društva: Grgić & Partneri odvjetničko društvo d.o.o. iz Zagreba, Ulica Grada Vukovara 282, radi naknade štete, nakon javne glavne rasprave zaključene 13. srpnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, dana 21. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju, u roku od 15 dana, iznos od 199,50 EUR zajedno sa zateznim kamatama tekućim od 19. siječnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 146,83 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 21. srpnja 2026. do isplate prema godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, i to u roku od 15 dana.

III. Odbija se tužitelj sa zahtjevom za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 62,50 EUR.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je u prometnoj nezgodi koja se dogodila dana 22. rujna 2025. godine nastala šteta na vozilu marke i tipa MINI ONE 1,6 I, reg. oznake ZG 5916 JA, u vlasništvu oštećenika Borne Gela. Navodi da je oštećenik popravak vozila povjerio tužitelju koji je preuzeo i izvršio popravak prema pravilima struke te ispostavio račun broj 14/VP/1 na ukupan iznos od 2.826,66 EUR. Ističe da je tuženik podmirio nesporni dio računa u iznosu od 2.627,16 EUR, dok je odbio platiti iznos od 199,50 EUR, koji iznos predstavlja razliku u cijeni sata rada limara i lakirera, budući da službena cijena sata rada tužitelja iznosi

42,00 EUR / sat plus PDV. Oštećeni Borna Gelo je svoje potraživanje ustupio tužitelju. Slijedom navedenog, tužitelj predlaže da sud usvoji tužbeni zahtjev u cijelosti.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da u cijelosti osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva, navodeći da osporava nastanak štetnog događaj i odgovornost te da obračunata cijena radnog sata autolimara i autolakirera u iznosu od 42,00 eura + PDV prelazi uobičajene i prosječne tržišne cijene. Navodi da je visina satnice autolimara i autolakirera koju potražuje tužitelj nesrazmjerno veća od one koja je uobičajena na tržištu, čime se neosnovano povećava šteta te ističe prigovor nedostatka aktivne i pasivne legitimacije.

3. Tijekom dokaznog postupka sud je pročitao: izvid štete (list 9 spisa), dopis Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja od 20. veljače 2020. (list 10 – 13 spisa), e-mail korespondencija (list 14 – 15 spisa, list 20 spisa, list 25 spisa), račun 14/VP/1 (list 16 – 17 spisa), dopis tuženika od 3. veljače 2026. (list 18 spisa), potvrda o uplati oštećenika tužitelju od 4. veljače 2026. (list 19 spisa), cjenik usluga po radnom satu (list 21 spisa), ugovor o ustupanju tražbine radi ispunjenja od 3. veljače 2026. (list 22 – 23 spisa), dopis tužitelja od 3. veljače 2026. (list 24 spisa) i sudska praksa (list 37 – 49 spisa).

4. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa od 199,50 eura sa pripadajućim zateznim kamatama, koji iznos predstavlja preostalu neisplaćenu razliku troška popravka oštećenog vozila na ime primijenjene cijene radnog sata autolimara i autolakirera.

5. Među strankama nije sporna činjenica da je tuženik po računu za popravak broj 14/VP/1 tužitelju već isplatio iznos od 2.627,16 eura.

6. Među strankama su sporne činjenice nastanak samog štetnog događaja od 22. rujna 2025. godine, pasivna legitimacija i odgovornost tuženika za naknadu štete na vozilu marke MINI ONE, reg. oznake ZG 5916 JA (u vlasništvu oštećenika Borne Gela), aktivna legitimacija tužitelja, kao i sama visina tužbenog zahtjeva, odnosno pravo tužitelja da preostali dio popravka obračuna po vlastitoj cijeni sata rada od 42,00 eura + PDV prema svom važećem cjeniku.

7. Nije osnovan tuženikov prigovor nedostatka pasivne legitimacije, kao ni prigovori kojima osporava nastanak štetnog događaja i svoju odgovornost za naknadu štete. Naime, tuženik u odgovoru na tužbu formalno i općenito osporava sam nastanak štetnog događaja te svoju odgovornost za štetu, dok istovremeno iz stanja spisa i priloženih isprava jasno proizlazi da je upravo tuženik izvršio službeni izvid štete na vozilu marke MINI ONE te da je po računu tužitelja broj 14/VP/1 već isplatio nesporni dio štete u iznosu od 2.627,16 eura. Takvo postupanje tuženika u potpunosti je kontradiktorno njegovim navodima iz odgovora na tužbu. Iz činjenice da je tuženik dobrovoljno proveo izvid štete i vansudski podmirio pretežiti dio troškova popravka predmetnog vozila, nedvojbeno proizlazi da je štetni događaj nastao, da je za njega odgovoran tuženikov osiguranik te da je štetnik s tuženikom imao sklopljen ugovor o obveznom osiguranju u prometu. Iz takvog postupanja samog tuženika nedvojbeno proizlazi da je štetnik s tuženikom imao sklopljen ugovor o obveznom osiguranju u prometu, jer u protivnom tuženik ne bi provodio izvid štete niti bi tužitelju isplatio pretežiti dio troškova popravka vozila. Budući da tuženik tijekom postupka nije ponudio nikakve konkretne činjenice niti dokaze koji bi oborili ove materijalne dokaze ili ukazivali na

suodgovornost samog oštećenika Borne Gela, njegovo općenito osporavanje nastanka događaja i odgovornosti je neosnovano.

8. Također, nije osnovan niti tuženikov prigovor nedostatka aktivne legitimacije. Iz priloženog ugovora o ustupu tražbine radi ispunjenja (cesije) proizlazi da su oštećenik Borna Gelo (kao ustupitelj) i tužitelj (kao primatelj) sklopili predmetni ugovor nakon što je tužitelj izvršio popravak vozila, a iz razloga što je ostala nepodmirena razlika u iznosu od 199,50 eura koja se odnosi na cijenu radnog sata. Iz navedene isprave jasno proizlazi da je oštećenik valjano prenio svoju tražbinu s naslova naknade štete na tužitelja.

9. Prema odredbi čl. 84. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (dalje: ZOO), primatelj ima prema dužniku ista prava koja je ustupitelj imao prema dužniku do ustupanja. Kako je na vozilu nastala stvarna šteta i u vidu troška cijene radnog sata tužitelja, tuženik je dužan nadoknaditi preostalu štetu izravno tužitelju kao novom vjerovniku. Aktivna legitimacija tužitelja stoga izravno proizlazi iz zakona i sklopljenog ugovora o cesiji, pa je i ovaj prigovor tuženika neosnovan.

10. Iz računa broj 14/VP/1 i priloženog službenog Cjenika radionice tužitelja proizlazi da je tužitelj obračunao cijenu sata lakirerskih i limarskih radova u iznosu od 42,00 eura po satu, uvećano za PDV. Količina radova obračunata je u potpunom skladu s tuženikovim izvidom štete, dok su izvedeni radovi obračunati strogo u skladu s važećim cjenikom tužitelja koji je bio na snazi u vrijeme popravka vozila.

11. Prema pravnom stajalištu ovog suda, oštećenik nije dužan popraviti vozilo u onom servisu koji mu preporuča osiguravajuće društvo, niti u najjeftinijem servisu na tržištu, a niti u servisu koji naplaćuje nekakvu "prosječnu" cijenu radnog sata. Oštećena osoba je u potpunosti ovlaštena samostalno izabrati servisnu radionicu u kojoj će popraviti svoje vozilo. Zahtjev tuženika da oštećenici popravljaju vozila samo u određenim servisima ili po cijenama koje osiguratelji jednostrano smatraju prosječnima, nema temelj niti u jednom zakonskom propisu. Oštećena osoba može popraviti vozilo u bilo kojem servisu koji legalno djeluje na tržištu.

12. Sukladno načelu potpune naknade štete iz čl. 1092. ZOO-a, odgovorna osoba dužna je uspostaviti stanje koje je bilo prije nego što je šteta nastala, što u konkretnom slučaju podrazumijeva podmirivanje stvarnog troška popravka vozila u izabranom servisu prema važećem cjeniku tog tužitelja. Budući da uobičajene ili prosječne cijene trećih osoba na tržištu ne mogu derogirati pravo oštećenika na popravak u izabranom servisu i potpunu naknadu stvarne štete, sud je odbio dokazni prijedlog tuženika za provođenje kombiniranog prometno-strojarskog vještačenja kao potpuno suvišan.

13. Kako je na vozilu nastala stvarna šteta i u vidu troška cijene radnog sata tužitelja, tuženik je dužan nadoknaditi štetu tužitelju u preostalom iznosu od 199,50 eura.

14. Sud je odbio dokazni prijedlog tuženika za provođenje kombiniranog prometno-strojarskog vještačenja, kao i dokazni prijedlog tužitelja za saslušanje svjedoka i oštećenika Borne Gela, ocjenjujući ih nepotrebnim. Naime, sve odlučne činjenice koje se odnose na osnovu štetnog događaja, obujam oštećenja, kao i visinu stvarno pretrpljene štete, sud je utvrdio iz priloženih isprava u spisu – računa i izvida štete koji je usklađen s važećim cjenikom tužitelja. Provođenje predloženih dokaza saslušanjem svjedoka i vještačenjem ni na koji način ne bi utjecalo na drukčije rješenje ove pravne stvari, niti iznosi

uobičajenih ili prosječnih cijena trećih osoba na tržištu mogu derogirati pravo oštećenika na naknadu stvarne štete koju je pretrpio popravkom u izabranom servisu prema njegovom službenom cjeniku, sukladno čl. 1092. ZOO-a. Odabirom tužiteljeve radionice za popravak vozila, oštećenik, nije doprinio nastanku štete u smislu članka 1092. ZOO budući da je oštećenik slobodan u odabiru radionice (ovlaštenog ili neovlaštenog auto servisa) u kojoj će popraviti oštećenja na svom vozilu.

15. Slijedom svega navedenoga, imajući u vidu da je cijena sata rada u računu ispostavljena u skladu s tužiteljevim Cjenikom, i to u opsegu radnih sati koje je i sam tuženik utvrdio u svom izvidu štete, tužitelju je u odnosu na neplaćenu razliku cijene sata u smislu odredbe čl. 1046. ZOO-a nastala šteta koja se odnosi na razliku iznosa cijene sata rada koju tužitelj naplaćuje i cijene sata rada koju tuženik priznaje, pa mu je tuženik kao osiguratelj, s obzirom na valjani Ugovor o ustupu tražbine, dužan nadoknaditi utuženi iznos temeljem odredbe članka 1085. stavak 1. i 4. i odredbe članka 84. stavak 1. ZOO-a slijedom čega je odlučeno kao u točki I/ izreke ove presude.

16. Prema odredbi članka 81. stavak 1. ZOO-a s tražbinom prelaze na primatelja sporedna prava, kao što su pravo prvenstvene naplate, hipoteka, založno pravo, prava iz ugovora s jamcem, prava na kamate, ugovornu kaznu i sl.

17. Sukladno navedenoj odredbi, na tužitelja je prešlo i pravo oštećenika na zatezne kamate. Prema odredbi čl. 12. st. 4. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine" broj: 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14, 155/23 – dalje: ZOOP) oštećena osoba ima pravo na zatezne kamate od dana podnošenja odštetnog zahtjeva. Iz izvida štete proizlazi da je on izvršen 19. siječnja 2026, a iz tuženikovog dopisa od 3. veljače 2026. proizlazi da je odštetni zahtjev podnesen 23. rujna 2025. Sam tuženik je u dopisu naveo: „odštetni zahtjev od 23.09.2025.“ Tužitelj potražuje zatezne kamate od kasnijeg datuma od dana podnošenja odštetnog zahtjeva pa je o tome odlučeno u granicama zahtjeva sukladno čl. 2. ZPP-a. Stopa zatezne kamate određena je u skladu s odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a za ostale odnose jer oštećenik i tuženik nisu u odnosu koji bi proizlazio iz trgovačkog ugovora.

18. Sukladno članku 154. stavak 1. ZPP-a stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna je protivnoj stranci naknaditi troškove izazvane vođenjem postupka.

19. Odluka o troškovima postupka iz toč. II izreke presude temelji se na odredbama čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a. Tužitelju je priznat kao potreban za vođenje postupka trošak zastupanja po odvjetniku, a trošak je odmjeran sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne Novine“, broj 138/23 dalje u tekstu: OT) u iznosu od 50,00 EUR za sastav tužbe (Tbr.7/1 OT) te za pristup ročištu za objavu presude (Tbr.9/3 OT) u iznosu od 25,00 EUR sve uvećano za 25% PDV-a kao i za trošak sudske pristojbe na tužbu i presudu u iznosu od 53,08 EUR, odnosno ukupno parničnih troškova u iznosu od 146,83 EUR na koji iznos tužitelj ima pravo i na zakonske zatezne kamate tekuće od presuđenja do isplate sukladno odredbi čl. 151.st.3 ZPP-a.

20. Tužitelju nije priznat zatraženi trošak za podnesak od 29.05.2024. zatražen u iznosu od 50,00 EUR uvećano za PDV od 25% jer navedeni podnesak ne prileži spisu, stoga je odlučeno kao u toč. II izreke.

U Zagrebu 21. srpnja 2026.

Sudac:
Romina Markovinović

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada se smatra da je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), koja se podnosi putem ovog suda.

Broj zapisa: **9-3088b-0558f**

Kontrolni broj: **0b645-d8e43-2c796**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ROMINA MARKOVINOVIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.